

РЕЗОЛЮЦІЯ
за результатами проведення II Всеукраїнської науково-практичної
конференції «Приватно-правові та публічно-правові відносини: модернізація
розвитку в умовах воєнного стану»

7 жовтня 2025 року відбулася II Всеукраїнська науково-практична конференція «Приватно-правові та публічно-правові відносини: модернізація розвитку в умовах воєнного стану», організована Донецьким державним університетом внутрішніх справ спільно з Секретаріатом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Центром українсько-європейського наукового співробітництва, Науково-дослідним інститутом публічної політики і соціальних наук, Південним міжрегіональним управлінням Міністерства юстиції (м. Одеса), Департаментом надання адміністративних послуг Кропивницької міської ради.

Метою конференції було обговорення актуальних проблем трансформації приватно-правових та публічно-правових відносин в умовах воєнного стану, вироблення наукових та практичних рекомендацій щодо модернізації законодавства та вдосконалення правозастосовної практики.

У конференції взяли участь учені, представники органів державної влади та місцевого самоврядування, суддівського корпусу, правоохоронних органів, адвокатури, аспіранти та здобувачі вищої освіти з різних регіонів України.

За результатами обговорення доповідей учасниками було сформульовано такі пропозиції:

1. Конституційно-правові відносини.

1.1. Актуалізувати питання вдосконалення правового регулювання прав і свобод людини під час воєнного стану, зокрема шляхом підготовки окремого розділу Конституції України «Про надзвичайні стани, воєнний стан та стан війни».

1.2. Розробити механізми конституційної відповідальності державних органів та посадових осіб у період надзвичайних режимів.

1.3. Передбачити механізм парламентського та судового контролю за дотриманням прав людини під час воєнного стану, а також посилити роль інституту омбудсмена як гаранта прав і свобод громадян.

2. Публічно-правове забезпечення національної безпеки.

2.1. Удосконалити правові засади взаємодії органів влади, правоохоронних структур і територіальних громад для забезпечення правопорядку та громадської безпеки.

2.2. Активізувати розробку інформаційних технологій (зокрема із застосуванням ШІ) у сфері державного управління та виборчого процесу.

2.3. Створити єдину державну електронну платформу для координації дій органів влади у кризових ситуаціях, яка забезпечить оперативність реагування та прозорість управлінських рішень.

3. Цивільне та трудове законодавство.

3.1. Розширити механізми захисту трудових прав працівників в умовах воєнного стану, забезпечивши єдність і диференціацію правового регулювання.

3.2. Створити регіональні програми зайнятості для соціально вразливих категорій населення.

3.3. Внести зміни до трудового законодавства щодо гнучких форм зайнятості (дистанційна, надомна праця), які б відповідали умовам воєнного стану та потребам ринку праці.

3.4. Удосконалити процедури цивільного судочинства з урахуванням особливостей воєнного часу та необхідності доступності правосуддя для мешканців тимчасово окупованих територій.

3.5. Вдосконалити національне законодавство, що сприятиме впровадженню міжнародно-правових форм захисту громадян України при врегулюванні питань компенсації всім потерпілим громадянам за зруйноване майно від збройної агресії РФ.

4. Гендерна політика.

4.1. Впроваджувати комплексні заходи із запобігання дискримінації та забезпечення гендерної рівності, зокрема у сфері трудових і соціальних відносин в умовах воєнного стану.

4.2. Посилити правовий захист жінок та дітей, які постраждали від воєнних дій.

4.3. Розробити програми психологічної реабілітації та соціальної інтеграції для жінок і дітей, що зазнали наслідків війни.

4.4. Забезпечити рівний доступ жінок до участі у процесах прийняття державних рішень, зокрема у сфері національної безпеки та оборони.

5. Економічні та господарсько-правові відносини.

5.1. Запровадити правові механізми для підвищення стійкості економічної системи та захисту інвестицій.

5.2. Прискорити розробку законодавчих актів у сфері «зеленого відновлення» та торгівлі квотами на викиди парникових газів.

5.3. Удосконалити регулювання використання штучного інтелекту в господарській діяльності.

5.4. Створити національний фонд гарантування інвестицій для залучення іноземного капіталу в умовах воєнного стану.

5.5. Розширити державну підтримку малого та середнього бізнесу, особливо в регіонах, які постраждали від збройної агресії.

6. Кримінально-правова політика.

6.1. Вдосконалити кримінально-процесуальне законодавство шляхом створення інтегрованих інформаційних систем взаємодії правоохоронних органів.

6.2. Активізувати міжнародну правову співпрацю у сфері документування воєнних злочинів та визнання екоциду як міжнародного злочину.

6.3. Розробити ефективні механізми притягнення до кримінальної відповідальності за колабораціонізм, з одночасним забезпеченням гарантій прав людини.

6.4. Удосконалити систему захисту свідків та потерпілих у справах, пов'язаних із воєнними злочинами.

Учасники конференції відзначили високий рівень наукових дискусій і практичну значущість представлених досліджень. Результати конференції мають стати основою для подальшого вдосконалення законодавства України, формування державної політики та розвитку науки у сфері приватного і публічного права.